

ARTUR PUJOL GRAELL

Instructor
del grupu «Fivaller»
dels Exploradors
Barceloneses

ELS BOY-SCOUTS

COMEDIA EN DOS ACTES

A. ARTÍS, IMPRESSOR
BALMES, NÚM. 54
BARCELONA

ELS BOY-SCOUTS

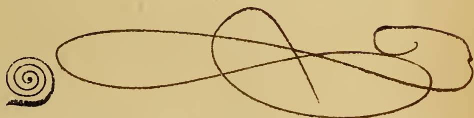
ARTUR PUJOL GRAELL

ELS BOY-SCOUTS

COMEDIA EN DOS ACTES

ESTRENADA AMB GRAN ÈXIT, PELS EXPLORADORS
DEL GRUPU «FIVALLER»,
EN EL TEATRE DEL CENTRE ARAGONÈS
LA NIT DEL 29 DE MARÇ DE 1913

BARCELONA
A. ARTÍS, IMPRESSOR : CARRER DEN BALMES, 54
1913

A l'excelentíssim senyor Marquès d'Alfarràs, vispresident del Comité Provincial dels Exploradors Barcelonesos.

Ja que V. E. és un dels elements que amb major entusiasme treballa per la prosperitat del scoutisme dintre de nostra aimada Espanya i, al mateix temps, contribuíreu a l'èxit d'aquesta humil obreta, assistint personalment a l'estrena de la mateixa, crec com a dever de gratitut dedicar-vos-la ja que he resolt l'impressió de la mateixa.

Rebeu, doncs, excelentíssim senyor, aquesta dedicatoria com a una dèbil prova d'afecte i veneració.

L'Autor

PERSONATGES

LLUÍS (noi de 14 anys). . . . *Joan Rodriguez*
PEPET (noi de 12 anys). . . . *Andreu Casellas*
ENRIC (noi de 13 anys). . . . *Rafel Pou*
PAUET (noi de 14 anys). . . . *Enric Besora*
SR. PERE (home de 40 anys) . *Joan Rovira*
SR. INSTRUCTOR (de 25 anys) . *Ramón Vergés*
GUÍA 1.er (noi de 16 anys) . . *Leandre Sales*
GUÍA 2.ón (noi de 16 anys) . . *Francesc Avinent*
EXPLORADOR 1.er . . . . *Josep Corbera*
EXPLORADOR 2.ón . . . . *Josep Laborda*
EXPLORADOR 3.er . . . . *Esteve Torres*
NOI 1.er . . . . *Josep Martí*
NOI 2.ón . . . . *Josep Tobella*
LARI (home d'uns 50 anys). . *Leandre Sales*

DIVERSOS NOIS, AGRUPAMENTS DE BOY-SCOUTS
I GENT DEL POBLE

L'acció passa a Barcelona

ACTE PRIMER

L'escena representa un carrer. A primer terme esquerra, la porta d'una vaquería, casa del senyor Pere. A primer terme dreta, la porta d'una taverna, aont hi haurà un banc arrambat a la paret. A l'aixecar-se el teló hi haurà, asseguts a l'escena, en el banc, en Lluís i en Pepet, jugant a redolins.

ESCENA PRIMERA

Lluís i Pepet

LLUÍS

Tres de meus.

PEPET

Ja me'ls acabes. No més me'n queden dos.

LLUÍS

Tira tu... Cap!... Ara jo... (*Ho fa.*) Tots meus.

PEPET

No jugo més...

LLUÍS

Està clar! Com que ja te'ls he pelat tots... (*Pausa.*) Ah! Escolta. Que no t'ha convidat l'Enriquet per a anar al Palau de Belles Arts?

PEPET

No. Per què? Què hi fan?

LLUÍS

Que no ho sabs? Avui precisament és el dia que'ls boy-scouts van a prometre el compliment del Còdig de l'Explorador.

PEPET

No estic enterat de res. I diga'm, Lluís: què és això dels boy... Com ho has dit?

LLUÍS

Boy-scouts. (*Remarcant-ho.*)

PEPET

Just! Doncs què és això?

LLUÍS

Senzillament. Ei! Segons m'ha contat l'Enriquet. Una agrupació de nois, de dèu a divuit anys, els quals se dedicaràn, les festes, a fer excursions, i al mateix temps s'instruiràn en coses molt útils; per exemple: coneixements per a orientar-se en cas de perdre's pel camp; conèixer quan ha de ploure; saber-se fer l'arroç i altres menjars; coneixements d'ordre social, com acompanyar algún cego, recullir el capell del qui el vent l'hi hagi llençat, i d'altres coses que no me'n recordo.

PEPET

Ja serà bonic això. Però així, digues que tant mateix haurem perdut de company a l'Enriquet? Al menys ne poguessim ser també nosaltres d'aquests.

LLUÍS

I ara! Ca! Això mai! Més m'estimo, a les festes, anar a câ'l Bayo a jugar a cartes, i després als toros, i al vespre, amb mon germà gran, a ballar a la Societat; i després, que'l pare diu que aquests senyors que ho han organitzat són la major part militars, i amb aquesta escusa d'ensenyar-los tot quant t'he dit, no's descuidaràn de fer-los apendre l'instrucció, i així, quan el Govern els necessiti, comptarà amb homes forts, astuts i àgils per a defensar la patria. I al mateix temps, diu el pare, que tenen tendencies masòniques. Per lo tant, val més que nosaltres no'ns hi emboliquem.

PEPET, *mirant a segon terme esquerra*

Mira, Lluiset : ara s'atança cap aquí l'Enriquet. Sembla un boer, amb aquest nou vestit.

LLUÍS

Veritat. (*Mirant també.*) Enriquet! Enriquet!

ESCENA II

DITS i l'ENRIQUET

ENRIQUET, *vestit de boy-scout*

Bon dia, amics meus.

LLUÍS i PEPET

Bon dia, Enriquet.

PEPET

I doncs? Aont vas, vestit així?

ENRIQUET

Al Palau de Belles Arts a prometre que des d'avui seré un home, que procuraré estimar-vos molt i que'm complauré en fer obres bones.

LLUÍS, *amb sorna*

I al sortir, a jugar a bales i després a fer pedrades al camp de la Bota; no és això, Enriquet?

ENRIQUET

Us dic que no. Ja tindreu ocasió d'experimentar en mi aqueix canvi i en tots els que pertenyem an aquesta institució. Apa, doncs, adeusiau i fins una altra ocasió.

PEPET

Adéu, Enriquet, adéu.

LLUÍS

Adéu, i que't diverteixis força. (*Pausa curta.*) Pobre Enriquet, i com l'han pescat!

ESCENA III

LLUÍS i PEPET

(*Des de fòra, segón terme esquerra, se senten cridories de nois, i en Lluís, dirigint-se cap al mateix, diu :*)

LLUÍS

Mira, Pepet, en Lari, que dèu estar borratxo. Anem-hi, que riurem una estona.

PEPET

Sí, sí, anem-hi. (*Mutis esquerra.*)

ESCENA IV

SENYOR PERE i PAUET

(*Surten per la dreta, segón terme. Vénen de fer compres.*)

SENYOR PERE

Ja t'he dit que no, i serà que no!

PAUET, *conquistant*

Però, papà, deixi-me'n ser. Ha vist l'Enriquet, que bufó anava amb aquell vestit?

SENYOR PERE

Sí, i tal. Semblava un picador. I ademés, jo't necessito a la botiga perquè treballis i no perquè t'entretinguis amb coses superflues, que no tenen cap més utilitat que la d'espatllar molt calçat corrent per les montanyes; i desprès que algún dia em vinguessis amb un braç o una cama trencada. Ca! No, no.

PAUET

Però, papà, es coneix que vostè no sab lo que són els boy-scouts; de segur que si ho sapigués no m'ho negaría.

SENYOR PERE

I tu, que ho sabs?

PAUET

Ja veurà. Sé que són moltes les coses que aquests nois han d'apendre a fi de sortir homes de profit per la patria, per la Societat i per ells mateixos. Al mateix temps, sé que'ls inculcaràn sentiments d'amor al pròxim i que'ls faràn forts, valents, soferts i lleals. En resum: formar homes pràctics per a sortir-se, per si sols, de les lluites de la vida. Amb això, apendràn a nedar, a montar a cavall i en bicicleta; sabràn conèixer si l'aigua que troben és o no bona per a beure; encendre foc a l'aire lliure no empleant més que dos mistos; calentar aigua en una capça improvitzada de paper; amidar l'amplada d'un riu, l'alçada d'una torre, d'un arbre, d'una montanya, etcètera; sabràn practicar cures de primera intenció, posar vendatges i construir camilles; com s'apaga un foc en cas d'incendi; aturar un cavall desbocat; i després s'obligaràn a fer, al menys, una obra bona, per modesta que sigui, tots els dies; i moltes més coses que seríen difícils d'enumerar.

SENYOR PERE

Home, m'has deixat parat! Es veu que n'estàs molt enterat d'això. Doncs, mira: no dubto de l'importancia i necessitat de tot quant acabes de dir-me; però en els temps actuals i donat el caràcter que tenim els espanyols, és impossible portar això a la pràctica. Hi ha un adagi molt antic que diu que el temps és or, i per lo tant no se l'ha de malgastar en coses que han de donar

resultats estèrils. Al mateix temps, tu ja sabs que jo't necessito a la botiga, i prou! No'n parlem més! Apa, cap dins a ajudar a fer els llits a ta mare. (*Entren a la vaquería.*)

ESCENA V

LLUÍS, PEPET, LARI i DIVERSOS NOIS

(*Se sent borgit per fòra, i de prompte s'atancen a l'escena diversos nois donant empentes al pobre Lari.*)

LLUÍS

Lari : si balles, et pagaré cinc cèntims de vi; apa, balla!

TOTS

Sí, sí. Lari, balla!

(*Aquest balla i els altres riuen, donant-li cops i fent-li mil entremaliadures.*)

PEPET

Ara, cap a la taverna, Lari; en Lluís paga.

NOI PRIMER

Sí, sí, emborratxem-lo més, que riurem.

(*Entren a la taverna.*)

ESCENA VI

Se senten visques i gran clamoreig per fòra dreta. De prompte surten de la taverna en PEPET i el NOI PRIMER, que corren cap allà ont han sentit els crits

PEPET

Els boy-scouts!

NOI PRIMER

Ja s'atancen. (*Dirigint-se a la taverna.*) Correu, veniu, nois, que ja vénen.

(*Surten tots de la taverna, menys en Lluís i en Lari; aviat passen per l'escena un o més grupus de boy-scouts, formats i caminant al so d'una marxa. Representa que tornen del Palau de Belles Arts, seguits de molts nois.*)

NOI SEGÓN

Hi va l'Enriquet, també. I què seriosos van!

PEPET

Que no veus que la pell no'ls toca a la carn. No van poc estofats perquè porten aquest vestit nou. Oh, i amb aquests pals tant llarcs, sembla que vagin a pescar.

NOI PRIMER

Sembla que tinguis rabia! (*Per en Pepet.*)

PEPET

Rabia, no. No més em sab greu perquè haurem perdut de company l'Enriquet.

ESCENA VII

DITS, LLUÍS i LARI

(*Surten en Lluís i en Lari de la taverna; aquest ja no s'aguanta sol.*)

LLUÍS

Apa, Lari; si aixeques el peu dret fins fer-te arribar el genoll al nas, et pago una altra copa.

LARI

Que... no ho... faré... ja... ja... ja!... ja ho veuràs com... (*Ho prova i cau a terra; els demés riuen i li fan mil injuries.*)

PEPET

Fem rotllo?

TOTS

Apa, sí! (*Ho fan, atropellant al pobre Lari fins que'l tiren a terra. De prompte surten el senyor Pere i en Pauet de la botiga.*)

ESCENA VIII

DITS, SENYOR PERE i PAUET

SENYOR PERE

Nois, feu el favor de tirar-lo més avall an aquest borratxot. Porteu-lo al moll a que's refresqui.

LLUÍS

Si no's pot tenir dret. Apa, nois, aixequem-lo! (*Ho fan i quan el tenen dret el deixen caure.*)

TOTS

Ja!... ja!... ja!... (*Gran esvalot.*)

ESCENA IX

DITS i l'ENRIQUET

ENRIQUET, *pel segón terme, esquerra*

Mals cors, què feu! (*Corre a recullir al Lari i l'asseu al banc de la taverna.*) Aixís auxilieu al ser desgraciat?... D'aquesta manera respecteu al pròxim? Per ventura la carn humana ha estat creada per escarni dels homes? ¿Quins drets de ciutadanía teniu per a atropellar a aquest ser infe-

liç que si es troba en aquest lamentable estat ha sigut, tal volta, per culpa d'un criminal que li haurà induit no més per a satisfer un desig? El de riure una estona!... I si per ventura, aquest ser desgraciat fos el pare, el germà o algún parent vostre, digueume: vos fóra grat que'l poble aplegat li tirés pedres, l'escupís o insultés com ara feieu vosaltres?

LLUÍS

Perdona'm, Enriquet. Verdaderament reconec ma falta comesa. Et juro que des d'ara jamai faré semblant mala acció.

PEPET

Igual et dic jo; i per a donar-te una prova de mon penediment, et demano em permetis que t'ajudi a portar-lo a casa seva.

ENRIQUET

A veure, doncs, si aquesta lliçó us servirà de profit : «Respecta al pròxim com desitges te respectin a tu.»

(*L'Enriquet i en Pepet fan la cadira amb les mans per a traslladar an en Lari a fòra l'escena, i mentres tant, en Pauet diu:*)

PAUET

Veu, papà, qui són els boy-scouts?

SENYOR PERE

Anem, tonto, anem. Tot això són fanfarronades.

I ademés, si l'Enriquet parla així, es perquè son pare... sabs?... M'entens, noi?... Apa, anem.

PAUET

Adéu, Enriquet!

ENRIQUET

Adéu, Pauet!
(*El senyor Pere i en Pauet fan mutis per la dreta. En Pepet i l'Enriquet i altres nois, per l'esquerra, s'emporten en braços an en Lari.*)

ESCENA DARRERA

LLUÍS, *sol*

LLUÍS

Quina vergonya! oh Déu! que l'Enriquet, essent més petit que jo, m'hagi donat aquesta lliçó! I és ben cert: si en Lari fos el meu pare o algú de casa, no m'agradaría que se n'emburlessin. Ja'ns ho diu el mestre, devegades: «Sempre que's trobeu davant d'una temtació, penseu desseguida: T'agradaría que t'ho fessin a tu? No? Doncs tampoc dèus fer-ho als altres.» Senyor, perdoneu-me!

TELÓ RÀPID

ACTE SEGÓN

L'escena representa un bosc dels voltants de Vallvidrera. Hi hauràn tendes de campanya, un foc encès, ont hi haurà una cafetera; un grupu de boys, dormint en el campament. Comença a clarejar el dia. A l'aixecar-se el teló hi haurà l'Enriquet, passejant-se, fent de sentinella. Un moment de silenci. Se senten, d'un rellotge llunyà, tocar les sis. L'Enriquet dóna el toc de diana i els exploradors s'aixequen, donant-se el bon día. Després es renten i es vesteixen. A poc a poc va fentse de dia. Mentres els boys es renten, surt el senyor Instructor, de dins la tenda de campanya que hi haurà a l'esquerra, donant el bon dia als exploradors, els quals li respondràn amb el més gran respecte.

ESCENA PRIMERA

L'Instructor, l'Enriquet, Guíes primer, segón i tercer i Exploradors primer, segón i tercer

INSTRUCTOR

Bon dia, exploradors!

TOTS

Bon dia! (*Pausa.*)

INSTRUCTOR

Sentinella, hi ha hagut novetat?

ENRIQUET

Res d'importancia. Seríen les quatre quan s'ha sentit per aquí els voltants molta fressa; de cop m'ha sorprès, car temía algún atropell o assalt que'ns volgués donar el grupu «Patria» que acampa per aquí baix, a la font de la Manigua. Però res d'això. Passa un quart regnant la quietut més completa. De prompte, sento altra volta soroll, i quan anava a despertar a tot el campament passen a prop meu dos goços. (*Rialla general.*) Era un caçador que's dirigía a la font d'El Lleó.

INSTRUCTOR

Molt bé, sentinella, molt bé! Aixís es veu que no has abandonat el campament. (*Pausa.*) (*Toca una pitada llarga i tots els exploradors es posen en fila després d'haver dit ell:*) Exploradors, a formar! En fila! *Firmes!...* Revista de llimpiesa. (*Els guies revisten als séus boys.*)

GUÍA PRIMER

Aquestes orelles són brutes. Amb la terra que dintre hi ha s'hi podríen plantar tomaqueres. Apa, a rentar-te.

EXPLORADOR PRIMER

Oh! És massa freda l'aigua.

GUÍA SEGÓN

Aont és el «cinturón»?

EXPLORADOR SEGÓN

Ai! El tinc damunt del llit.

ENRIQUET

Aquest nus del mocador, més ben fet.

EXPLORADOR TERCER

No'l sé fer, el nus de carreter. *(Pausa.)*

INSTRUCTOR

Exploradors: Atenció! Ara, mentres pendreu el cafè, us vui tots asseguts aprop meu i amb el més gran silenci possible. *(Així ho fan, i cada guia serveix el cafè als séus exploradors, mentres l'Instructor diu:)* Estimats Exploradors: Continuant la serie d'observacions que us tinc fetes, des de que'ns dediquem a fer Patria, avui tenen preferent lloc les següents: Gran respecte a la propietat agena, als animals i les plantes, i molta cultura en el llenguatge; procurar no fumar cap explorador que tingui menys de divuit anys, per ser-li sumament perjudicial a la salut; abstenir-se de beure aigua en les fonts i recs, trobant-vos suant, cansats o en plena digestió; cap explorador dèu separar-se del grupu, sense permís del senyor Instructor; al pujar pendents, es marxarà poc a poc i al pas més curt possible, de manera que la respiració i pulsacions no passin d'un 50 per 100 de lo normal; respirar sempre pel nas; quan s'hagi de descansar, fer-se al sol, co-

berts i separats de llocs humits i exposats a corrents d'aire; queda termenantment proibit cullir flors, pedres, etcètera, o capell o bastó escapat en paratges perillosos: d'això se'n donarà compte al senyor Instructor, qui farà lo que cregui més convenient; queda també proibit beure aigua estancada ni de pluja, car aquesta produeix vòmits i perjudica la digestió; serà convenient que porteu pastilles de menta pels casos de tenir molta set i no ser prudent beure aigua. Us recomano en gran manera tingueu en compte quantes observacions acabo d'enumerar, car si les poseu en pràctica, donareu proves d'esser nois d'esmerada cultura.

ENRIQUET

Senyor Instructor. Em permet dugues observacions?

INSTRUCTOR

Digues, Enriquet.

ENRIQUET

Un amic meu, en Lluís, m'ha dit que'l séu pare no'l vol deixar ser boy-scout perquè la nostra institució li sembla que té tendencies militars i masòniques. Oi que no hi ha res d'això, senyor Instructor?

INSTRUCTOR

Està clar que no! Nostra institució sols persegueix una finalitat, que és inculcar als nois idees

i sentiments de veritable civisme. Si en el Comitè hi figuren alguns militars és perquè — com diu el propagandista Artur Cuyàs — ningú millor que ells pot ensenyar la disciplina, i sense aquesta no hi ha ordre, ni civisme, ni societat possible. Però, sense fer «batallons infantils» se'ls educa de manera que si algún dia necessités d'ells la patria, els trobaría forts, valents, ben preparats i disposats a defensar-la. Sobre l'altre punt de que si té tendencies masòniques, això és completament fals. I us ho demostraré: La Masonería és una secta que en mig de les varies finalitats que persegueix, n'hi han dugues, al menys, que estàn en completa oposició amb els boys. I són: destrucció del «trono» i de la «rel·ligió». Exploradors! ¿Pot anar en contra d'aquestes dugues coses el scoutisme que pel sol fet de ser-ne ha promès complir sos deures en nom de Déu i del cap de l'Estat? Això sería una verdadera contradicció que és impossible acceptar. Per lo tant, quan vegis al teu amic Lluís ja li podràs dir que'l séu pare està en un error.

ENRIQUET

Mil gracies, senyor Instructor.

INSTRUCTOR

I ara, mentres jo me'n vaig a despatxar alguns assumptes, la primera patrulla que practiqui tots els nusos més importants, la segona pregunti als séus Exploradors els dotze manaments del Cò-

dig, i la tercera practiqui vendatges. (*Mùtis. Cada guia es posa davant sa patrulla, ensenyant-li lo manat, i diuen a son temps lo següent:*)

GUÍA PRIMER

Per a fer un nus alemany, necessari per a construir una escala improvitzada, primerament es forma un bucle, es torna el cap lliure a l'altre costat, es creua sobre sí mateix i es passa dintre'l bucle, i desseguida es tanca. Per a fer l'escala se'n fan els necessaris i a una distancia d'uns trenta centímetres l'un de l'altre.

GUÍA SEGÓN

El segón manament diu : «L'Explorador no tem el ridícul quan d'executar obres bones se tracta.» I en efecte: Un de vosaltres, tot elegantot, es dirigeix al teatre, i pel camí troba una velleta ajeguda a terra, demanant clemencia; despreciant les burles de la gent mal educada, ell té l'obligació d'aixecar-la i d'acompanyar-la a son domicili o d'entregar-la a un guardia perquè aquest la condueixi a algún establiment benèfic.»

ENRIQUET

Quan un se fa una ferida, per exemple, al braç i no compta amb cap vena, pot servir-se del propi mocador en la següent manera : en cas d'hemorragia, s'utilitza en forma de corbata fenthi un nus al mig, que pugui apoiar-se directament sobre'l curs de l'arteria; després es donen

un parell de voltes, amb el mocador, al membre lesionat, se fa una llaçada i es passa pels caps un troç de bastó. Després se va retorçant la llaçada i apretant les voltes de mocador.

(Surt el senyor Instructor.)

ESCENA II

DITS i l'INSTRUCTOR

INSTRUCTOR

Molt bé, exploradors, molt bé! Així m'agrada, que tingueu afany per instruir-vos. Ara serà necessari fer pràctiques de rastreig; per lo tant, la patrulla «El lleó» que marxi en direcció a Sant Pere Martre; «La guineu» que baixi a la font de la Magnesia, mentres «La paloma» es queda guardant el campament. Apa, doncs, exploradors, a formar! En fila! «Firmes!» «Izquierda!» «Izquier...» «De dos a dos!» «Ar...» «De frente!» «Marchen!» «Mar...»

(Les dugues patrulles, després de donar una volta per l'escena, surten per la dreta segón terme. El guia de la patrulla «La paloma» la distribueix en la següent forma:)

ENRIQUET

Tu, Explorador, vigila aquest peu de monta-

nya; tu, aquest altre; i vosaltres situeu-vos darrera la tenda. Ara, alerta, i a la més petita cosa que observeu, avís desseguida.

(L'Instructor entra altra volta dins la tenda.)

ESCENA III

ENRIQUET, LLUÍS i aviat l'INSTRUCTOR

LLUÍS

Enriquet, Enriquet.

(En veu baixa i entrant poc a poc a l'escena per primer terme dreta.)

ENRIQUET

Ola, Lluís : Tu per aquí?

LLUÍS

Sí; vaig llegir ahir vespre a *La Tribuna* que acampaveu per les immediacions de Vallvidrera, i com desitjava parlar-te, he vingut fins aquí. Aont és el senyor Instructor?

ENRIQUET

Ha entrat dins la tenda a descansar. Que'l necessites?

LLUÍS

Sí, però abans vui dir-te que ja he conseguit del meu pare permís per a fer-me boy-scout. Però, ara que ja'l tinc, em falta lo principal: diners pel vestit! El pare no'n té per a donar-me'ls, i jo, d'aont vols que les tregui les pessetes que val? Abans, quan anava a repartir pa, sempre hi queia alguna propina, però ara, com que hi va l'altre aprenent, jo no'n faig cap; així és que no tinc cap quarto ni probabilitats de tenir-ne.

ENRIQUET

Fora sensible que ara, amb els desigs que tens de ser boy-scout, no poguessis fer-te'n per falta de l'uniforme. *(Pausa.)* Mira, nosaltres tenim una caixa d'estalvis comú, en la qual a les festes cada un hi tira lo que bonament pot, i aquests cabals els destinem a obres benèfiques. Per lo tant, quan surti nostre aimat Instructor, li exposarem aquest cas, i li demanarem que destini una quantitat de la mateixa per a comprar-te'l i puguis d'aquesta manera ingresar aviat dintre nostra institució.

LLUÍS

Gracies, Enriquet, gracies. Una abraçada. Els teus sentiments m'admiren, més jo no puc permetre que lo que amb grans sacrificis reculliu per a obres benèfiques, tingui de ser jo qui hagi de mermar-ho d'aquesta venerable caixa. T'ho estimo molt, però no puc permetre-ho.

ENRIQUET

Per ventura no sería una obra benèfica fer això? Bé, vaja, no'n parlem més i... deixa-ho estar pel meu compte. (*Es senten de lluny senyals d'ausili.*) Què és aquesta senyal? Patrulla, alerta! (*Tots corren envers segón terme dreta, i fan senyals amb la banderola sense moure's de l'escena.*)

INSTRUCTOR, *que surt corrent de la tenda*

Senyals d'ausili s'han sentit!... Alerta, exploradors! (*Altre toc d'ausili.*) Altra volta! (*Mirant envers dreta, segón terme.*) Són de la patrulla «El lleó». Exploradors, an ells! (*Tots fugen per la dreta menys l'Enriquet i en Lluís, qui ha procurat no ser vist durant l'anterior escena.*)

ESCENA IV

Lluís i Enriquet

LLUÍS

I tu, Enriquet, que no hi vas amb ells?

ENRIQUET

No! Qui es quedaría a guardar el campament?

LLUÍS

És veritat.

ENRIQUET, *mirant cap a segón terme dreta*

Com corren!... Aviat seràn allà... La patrulla que era a la font de la Magnesia s'ajunta amb ells... Cap a Sant Pere Martre es dirigeixen... Molt ben fet... Mala negada!

LLUÍS

Què passa!

ENRIQUET

Un que ha caigut. El guia l'aixeca, li lliga un mocador a la cama... Menos mal, no haurà estat res... Emprenen de nou la marxa... Ara s'aturen... Ah! ja s'han trobat amb la patrulla que demanava ausili. Tots criden i aplaudeixen... Vènen cap aquí altra volta... Enraonen amb els moços d'esquadra!... Com! En porten un en una camilla.

LLUÍS

I aplaudíen? Quina estranyesa.

ENRIQUET

Corrent me'n vaig a preparar el *botiquín*. (*Entra dins la tenda a buscar-lo.*)

LLUÍS

No ho entenc. (*Mirant també a segón terme*

dreta des de dalt el pedriç o banc-penyasco que hi haurà a l'escena.) Porten un ferit i un home lligat que ara entreguen als moços d'esquadra.

ENRIQUET

Ja està tot a punt. Una ampolla d'aigua, que tirant-hi aquesta pastilla de timix, tindrem al moment aigua oxitimolada. Aquí cotó hidròfil, gassa, tafetà, estisores, venes i demés coses. *(Treient-ho del botiquí. Se senten els boys.)* Ja són aquí.

LLUÍS

Sí, és cert. Vols que me'n vagi?

ENRIQUET

No, queda't.

ESCENA V

DITS I TOT EL GRUPU DE BOYS

(La patrulla «La paloma» porta, en una camilla, construida dels bastons i cordes que'ls boys porten amb ells, an en Pauet; al darrera seguiràn els altres boys, formats igualment que anaven a la sortida.)

INSTRUCTOR

Amb cuidado. Deixeu-lo aquí. *(Senyalant el banc-pedra.)* Ara, el botiquí : depressa!

ENRIQUET

Tot està a punt. Des d'aquí he observat que portaven un ferit i l'he preparat corrent.

INSTRUCTOR

Molt bé, Enriquet, molt bé. Tu mateix practica-li la primera cura; examina quantes contusions hi hagin i amb cuidado fes els vendatges que creguis necessaris, mentres jo aniré interrogant el ferit.

ENRIQUET

Ho faré tal com vostè m'ho mana. Primer, des-

infectar la ferida. *(Ho fa amb l'aigua timolada i el cotó; a l'adonar-se de que'l ferit és en Pauet, tot admirat, diu:)* Si és en Pauet! Aont anaves per aquí dalt?

PAUET

Ola, Enriquet! He pujat a veure't a tu.

ENRIQUET

Tot sol?

PAUET

No. Amb el meu pare hem anat junts fins a Sarrià.

ENRIQUET

I aont és, ara?

PAUET

M'ha dit: Vés tu a Pedralbes a pagar el compte de la llet, mentres jo aniré a dalt a Vallvidrera a encarregar un banquet a câ'n Baldiró.

ENRIQUET

Lluís: vés corrent a avisar el séu pare.

LLUÍS

Corrent! *(Fuig per primer terme dreta.)*

INSTRUCTOR

Apa, anima't, noi. Diga'm, com ha sigut que aquell home t'hagués tirat daltabaix d'aquella pedrera?

PAUET

Com he dit, el meu papa m'ha enviat aquí baix a pagar una factura. Jo, que m'he enterat que'ls boy-scouts acampaven per aquests voltants, tement no poguer-los veure he preferit buscar-los primer que anar a pagar la llet. Ai! Quin dolor! (*Per la ferida.*)

ENRIQUET

No serà res. (*A l'Instructor.*) No més s'aprecíen desgarros d'epidermis. Ara una gassa, i per no dificultar el joc del genoll, farem un vendatge en forma d'*Equis*.

PAUET

Pujant camins i passant per entre pins m'havía perdut, quan de prompte veig un home que baixava de la montanya i el crido: Bon home — li he dit — m'he perdut per aquestes montanyes; foreu tant amable d'acompanyar-me a câ la *Tana* que haig d'anar-hi a pagar un compte? — Prou — digué ell — vina, per aquí hi ha un camí que'ns deixarà allà mateix. — No m'apretis tant aquesta vena, Enriquet.

ENRIQUET

Que't fa mal? Ja te l'afluixaré una mica més.

INSTRUCTOR

I què?

PAUET

No havíem donat encara dèu passes quan em pregunta pels diners que portava; jo, sense maliciar, li he dit: quaranta pessetes. Anavem caminant quan de prompte em tapa amb un mocador la boca, em pren els quartos i després ha estat quan m'ha tirat daltabaix d'aquella pedrera aont vostès m'han trobat... Estàs ja, Enriquet? Gracies, noi.

ENRIQUET

Ara podràs descansar una estona aquí assegut.

PAUET

Com vulguis.

INSTRUCTOR, *dirigint-se a la patrulla «El lleó»*

I vosaltres com us en haveu adonat?

GUÍA PRIMER

Jo ensenyava a seguir un rastre als meus exploradors, quan de prompte ovirem un subjecte que, esparverat, corría. Semblant-me allò anormal i veient que's dirigía cap a nosaltres, crido a la patrulla i la disperso de manera que no fos vista, i quan ha estat aprop nostre li hem donat el crit d'*alto!* Ell ens ha respost empunyant una llarga navaja i intentant escapar-se. Allavors mano jo: garrot en mà! i el rodegem. Ha sigut quan hem demanat ausili al campament. Al veure's acorralat per tota la patrulla, s'ha entregat. I agafat per cada

braç el portavem aquí al campament, quan a dèu metres de camí l'Explorador tercer se n'adona d'aquest noi que estava a baix un barranc fent esforços per a aixecar-se. Baixa el mateix explorador a recullir-lo, se'l carrega al coll i el porta cap a nosaltres. Al veure aquest noi al subjecte que portavem agafat, llença un crit i diu: aquest és el lladre, m'ha robat quaranta pessetes i després m'ha tirat daltabaix! El lladre, allavors, dona forta batzegada i ens fuig. Sort d'arribar a temps l'altra patrulla, sinó no'l tornem pas a agafar. Això és tot quant tinc per contestar al senyor Instructor.

INSTRUCTOR

Miserable! Robar a una criatura! Ja les autoritats et donaràn lo que't mereixes! I ara, vosaltres, permeteu que jo us abraci, pel gran servei que haveu prestat. *(Ho fa.)* És necessari que feu tot quant estigui al vostre alcanç, per ausiliar el pròxim. *(Pausa.)* Exploradors! A aixecar el campament!

(La patrulla «El lleó» desmontarà la tenda de l'esquerra; la de «La guineu», la que hi haurà a la dreta; mentres els de «La paloma» reculliràn les cordes, i cada un s'arreglarà a punt de marxa.)

ESCENA DARRERA

Dits, Lluís i Senyor Pere

SENYOR PERE

Aont és el meu fill?

PAUET

Papa, soc aquí.

SENYOR PERE

Què tens? T'has fet molt mal?

INSTRUCTOR

No ha estat, sortosament, gran cosa. Unes quantes contusions de poca importancia en diverses parts del cos i un petit desgarro en aquesta cama. Ha estat més l'esglai que'l mal. Lo millor fora que ara vostè el traslladés a casa seva.

SENYOR PERE

Per això he vingut. *(Dirigint-se an en Pauet.)* I les quaranta pessetes, fill meu?

INSTRUCTOR

Estàn en mon poder. Tingui. *(Les hi entrega.)*

SENYOR PERE

Ai! Respiro.

PAUET

Papa, ho veu ara qui són els boy-scouts?

SENYOR PERE

Sí, fill. Jo que no donava importancia an aquesta institució i no contava d'ella cap servei pràctic i fins me'n reia, verdaderament he trobat el càstic. Tal volta hauré estat el primer que he tingut de menester el séus serveis.

PAUET

Me'n deixarà ser ara, papa, de boy?

SENYOR PERE

Si el senyor Instructor et vol dintre'l séu grupu... (*Suplicant.*)

INSTRUCTOR

Jo admeto dintre'l meu grupu a tothom que com nosaltres senti amor per al pròxim i tingui desitjos d'instruir-se per a ser el dia de demà home pràctic, valent, astut, hospitalari i franc, a l'objecte de regenarar nostra raça i fer Patria. No'ns importen les creencies rel·ligioses i polítiques de cada hu. Admetem a tot-hom escepte als que no creuen en Déu i als aimants del desordre.

LLUÍS

Et felicito, Pauet.

PAUET

Gracies, senyor Instructor; gracies, Lluiset.

LLUÍS

Veus, jo no puc tenir tal sort.

SENYOR PERE

Per què, Lluis?

LLUÍS

Perquè no puc comprar-me'l vestit.

ENRIQUET, *que escoltava*

Ja li he dit que demanaríem permís al senyor Instructor per a treure de la Caixa d'Estalvis nostra la quantitat que's necessita.

SENYOR PERE

Ja que ell ha estat el que m'ha portat l'avís de la desgracia den Pauet i és amic séu, jo l'hi pago!

LLUÍS

Gracies, senyor Pere, mil gracies. Pauet, abraça'm; per fi hem sortit amb la nostra.

INSTRUCTOR

Exploradors! A formar... En fila... *Izquierda! Izquier!... De a dos. Ar!... De frente!... Marchen, mar!*

(Els exploradors compleixen amb exactitut les ordres del senyor Instructor; donen una volta

per l'escenari i marxen per la dreta, portant la patrulla «La paloma» an en Pauet a la camilla, i mentres tant el senyor Pere, avençant-se al públic, diu:)

SENYOR PERE

Si algú els pregunta qui són i què fan els boy-scouts, fàcil els serà ara el contestar, i si la creació dels mateixos dintre nostra estimada Espanya és del gust de vostès, donant una palmada, quedaràn satisfets els senyors del Comitè.

TELÓ PAUSAT

Preu: UNA PESSETA